

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **JUDr. Ing. M. K.**, bytem Č. B., R. 133/1, zast. Mgr. Martinem Kolaříkem, advokátem v Rudolfově, Pod Zámkem 477/18, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutím ze dne 10. 2. 2014 č.j. 3073/14/5000-14103-708571, ze dne 10. 2. 2014 č.j. 3074/14/5000-14103-708571, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 11.4.2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2014 č.j. 3073/14/5000-14103-708571 a ze dne 10. 2. 2014 č.j. 3074/14/5000-14103-708571, jimiž byly změněny dodatečné platební výměry správce daně na daň z příjmů fyzických osob za rok 2010 a 2009 v údajích o výši doměřené daně a penále. Zbývající části prvostupňových rozhodnutí zůstaly nezměněny.

Napadeným rozhodnutím se vytýká, že nebyl důvod ke zvýšení daně z příjmů plynoucích z pronájmu nemovitostí. Žalobce předložil důkazní prostředky potvrzující, že daňový subjekt započal s činností spočívající v pronájmu nemovitosti, budovy v Hradební ulici č. 286. Žalobce tuto nemovitost pořídil v roce 2005 a nabízel ji k pronájmu nebytových prostor. Za tím účelem nemovitost pořídil. Smlouva o nájmu s R.P. byla zrušena, další

smlouva s jiným subjektem o budoucím nájmu nebytových prostor nebyla realizována a od smlouvy bylo odstoupeno. Žalobce usiloval o to, aby nebytové prostory mohly být užívány v konceptu THE PUB, avšak tento koncept nebyl uskutečněn pro nekorektní jednání zájemců. Bylo ujednáno, že náklady na rekonstrukci měli nést nájemci, což ti však nebyli schopni dodržet. Nelze proto souhlasit s názorem žalovaného, že činnost nebyla zahájena. Okolnost, že žalobce nevykázal z pronájmu žádné příjmy, byla zapříčiněna tím, že nájemci nebyli schopni hradit své závazky. Z hlediska zamýšleného provozu není významné zjištění správce daně při místním šetření, že v nemovitosti nebyly provedeny žádné úpravy.

Rozhodnutí o doměření daně za rok 2010 je dále vytýkáno nesprávné stanovení výše příjmů žalobce působícího jako správce v insolvenčních a konkurzních řízeních. Do příjmů neměly být zahrnuty hotové výdaje, které představují v těchto řízeních terminus technicus. Nejedná se o příjem daňového subjektu, ale výdaj, který je vynakládán prostřednictvím insolvenčního správce z finančních prostředků dlužníků. Takto byly nesprávně do daňového základu zahrnuty hotové výdaje v řízení ve věci konkurzu I.H., výrobního družstva Všemyslice, společnosti GLAVPROJEKT a UNO VIVA TRADING.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Pro uznání výdajů spojených s pronájmem nemovitosti není podstatné, zda je či není předmětná nemovitost k pronájmu nabízena, podstatná je skutečnost, zda daňový subjekt skutečně příjmy z pronájmu dosahuje. K tomu, aby výdaje vynaložené daňovým subjektem byly uznány za daňové, musí být prokázáno, že jde o výdaje související s jeho příjmy z pronájmu a že byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů, nebo se jedná o výdaje spojené se zahájením činnosti, které byly vynaloženy v kalendářním roce předcházejícího roku, v němž daňový subjekt činnost zahájil. Přitom rokem, v němž daňový subjekt mající příjmy podle § 9 zákona zahájil činnost, se rozumí rok, v němž poplatník začal majetek skutečně pronajímat. Žalobce věrohodným způsobem neprokázal, že činnost zahájil v roce 2005 a vykonává ji stále, tedy i v kontrolovaných zdaňovacích obdobích. Nebylo prokázáno, že uplatněné výdaje byly vynaloženy v souladu s ustanovením § 9 a 5 zákona o daních z příjmů, protože v žádném zdaňovacím období po pořízení nemovitosti příjmy z pronájmu nevykázal.

Insolvenční správce při výkonu své činnosti má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů. Tyto nároky se uspokojují z majetkové podstaty a nestačí-li ta, hradí tyto náklady stát. Nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů vzniká schválením konečné zprávy insolvenčním soudem. Je-li insolvenční správce plátcem daně z přidané hodnoty, podléhá této dani i náhrady hotových výdajů. Těmito náhradami jsou zejména cestovní náhrady, poštovné, telekomunikační poplatky, náklady na opisy a fotokopie. Z vyjádření žalobce v průběhu řízení i ze žaloby plyne, že tyto náklady nenesl insolvenční správce ze svých peněžních prostředků, ale z finančních prostředků jednotlivých dlužníků. Náhrada hotových výdajů přiznaných žalobci v procesním postavení insolvenčního správce je zdanitelným příjmem podle § 7 odst. 2 písm. d) zákona o daních z příjmů. Obdobně pak byla žalobci hrazena úhrada hotových výdajů podle předpisů o konkurzu a vyrovnání. Hotové výdaje ani v těchto případech nebyly hrazeny z finančních prostředků žalobce, ale dělo se tak z finančních prostředků jednotlivých úpadců. Náhrada hotových výdajů jsou proto zdanitelným příjmem.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Žalobce v kontrolovaných zdaňovacích obdobích za roky 2009 a 2010 vykázal příjem plynoucí z pronájmu nemovitosti a příjem dosažený jako osoba samostatně výdělečně činná.

Dne 10.2.2012 byla u žalobce zahájena kontrola daně z příjmů fyzických osob.

K příjmům z pronájmu bylo zjištěno, že žalobce od roku 2005 vlastní dům č. 24 v Hradební ulici v Českých Budějovicích. Dům nebyl nikdy pronajímán a neplynuly z něj žádné příjmy, žalobce doložil výdaje související s hrazením úroků z úvěru, zálohy na energie, vodné, daň z nemovitostí, pojištění, opravy v roce 2009.

V domě bylo provedeno místní šetření, kdy bylo zjištěno, že v domě nebyly provedeny žádné stavební úpravy nasvědčující přípravě domu k pronájmu.

Smlouva o pronájmu nebytových prostor uzavřená s R. P. je datována 2.5.2011, ke zrušení smlouvy došlo následující měsíc dne 28.6.2011.

Smlouva o smlouvě budoucí o nájmu nebytových prostor uzavřená se společností NM Gastro je datována 16.11.2009. Od smlouvy bylo odstoupeno 20.4.2011.

V průběhu daňové kontroly byla předložena smlouva o dílo ohledně zakázky PUB 01 uzavřená mezi Ing. O.P. a žalobcem dne 15.6.2006, jejímž předmětem měla být dokumentace stavebních úprav interiérových prostor restaurace THE PUB v Hradební ulici v Českých Budějovicích. Termín plnění se ve smlouvě neuvádí, připojena je cenová nabídka projekčních prací. Ve spise jsou dále založeny koncepty smluv o poskytnutí práva na užívání konceptu THE PUB.

Žalobce působil jako insolvenční správce dlužníka I. H. a do příjmů nezahrnul odměnu insolvenčního správce a náhradu hotových výdajů. Shodně do příjmů nebyly zahrnuty odměna a náhrada hotových výdajů přiznaná žalobci v konkurzním řízení úpadce Výrobně obchodní družstvo Všemyslice v likvidaci. Náhrada hotových výdajů nebyla zahrnuta do příjmů žalobce jako správce konkurzní podstaty úpadce Glavprojekt. Shodně do příjmů nebyla zahrnuta úhrada hotových výdajů přiznaná v konkurzním řízení úpadce UNO VIVA TRADING.

Daňová kontrola byla uzavřena zprávou, ve které jsou shrnuta skutková zjištění a mimo jiné byl učiněn závěr o tom, že žalobce nesplnil podmínku podle § 9 odst. 5 zákona o daních z příjmů pro uznání výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, protože nebyl od pořízení nemovitosti za zdaňovací období let 2005 – 2011 poplatníkem majícím příjmy z pronájmu. Shodné právní zjištění o příjmu z pronájmu bylo učiněno i pro rok 2010, příjem osoby samostatně výdělečně činné byl zvýšen o příjmy plynoucí z působení insolvenčního správce a správce konkurzní podstaty. Ohledně úhrady hotových výdajů se uvádí, že ta je příjmem správce společně s jeho odměnou a prokázané výdaje lze uplatnit podle § 24 zákona o daních z příjmů.

Dodatečné platební výměry na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 a 2009 byly vydány dne 2.5.2013.

Odvolání uplatněná z důvodů shodných se žalobními námitkami byla projednána napadenými rozhodnutími. Odvolací námitky související s příjmy podle § 9 byly hodnoceny jako neopodstatněné, protože nájem nemovitosti nebyl nikdy realizován a žalobcovo tvrzení o zahájení této činnosti v roce 2005 nebylo žádným důkazním prostředkem podloženo. Z výdajů uplatněných ve zdaňovacích obdobích je zjevné, že jedná se o výdaje spojené s pouhým držením nemovitosti, konkrétně jde o úhradu úroků z úvěru, výdaje na zálohy za

energie a vodu, opravy elektrického zařízení, daň z nemovitosti. Žádné úpravy domu nebyly provedeny.

Příjmy plynoucí v roce 2009 z činnosti insolvenčního správce byly nahlédnuty jako příjem žalobce sestávající z odměny insolvenčního správce a náhrady hotových výdajů. Hotové výdaje jsou nezbytné výdaje vydávané insolvenčním správcem, jež nelze zahrnout pod jiné formy výdajů v rámci insolvenčního řízení. Tyto výdaje je zapotřebí odlišit od výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty, nejde proto o pouhé formální rozdělení pohledávek za majetkovou podstatou a výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty. Shodně příjem správce konkurzní podstaty činí částka odpovídající hotovým výdajům.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.r.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení byla učiněna dvě rozhodnutí, jimiž byla žalobci dodatečně doměřena daň z příjmů fyzických osob, přičemž tyto příjmy měly plynout z pronájmu nemovitosti.

Zdanění příjmů plynoucích z pronájmu upravuje § 9 zákona o daních z příjmů. Z ustanovení § 9 odst. 3 a § 9 odst. 6 zákona vyplývá, že výdaje související s takovou nemovitostí lze uplatnit tehdy, jestliže byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů plynoucích z pronájmu konkrétní nemovitosti.

Z daňových přiznání za uvedená zdaňovací období vyplývá, že žalobce z pronájmu dané nemovitosti žádný příjem neměl. Podle zjištění učiněných při daňové kontrole nedosáhl žádného příjmu z pronájmu domu od roku 2005, kdy dům s pozemkem nabyt kupní smlouvou. Žalobce k výzvě správce daně předložil smlouvu o smlouvě budoucí o nájmu nebytových prostor z roku 2009, která však nebyla nikdy realizována. Příjem z pronájmu domu proto žádný podle této smlouvy neplynul.

Smlouva o nájmu nebytových prostor uzavřená s R. P. spadá časově do dalšího zdaňovacího období, nicméně i tato smlouva byla následující měsíc poté, co byla uzavřena, zrušena.

Zájem pronajmout nebytové prostory žalobce dokládá smlouvou o dílo z 15.6.2006 uzavřenou s projektantem, jejímž předmětem měly být stavební úpravy interiérových prostor restaurace THE PUB v žalobcově domě. Jak vyplynulo z místního šetření provedeného v domě, žádné stavební úpravy tohoto charakteru realizovány nebyly. Jiné listiny, kterými by bylo možno prokázat příjem z pronájmu nemovitosti v kontrolovaných zdaňovacích obdobích, nebyly žalobcem předloženy.

Smlouvou o smlouvě budoucí, smlouvou s projektantem a v podstatě nerealizovanou smlouvou z roku 2011 není doloženo, že žalobce získal nějaký příjem z pronájmu nemovitosti. Tyto listiny jsou v souladu s údajem žalobce v daňovém přiznání za rok 2009 a 2010, že mu žádné příjmy z pronájmu nemovitosti neplynuly.

Uvádí-li se v žalobě, že žalobce má další listiny za roky 2005 – 2008 k dispozici a těmito písemnostmi má být prokázáno, že s pronájmem nemovitostí měl započít, pak toto žalobní tvrzení není ničím podložené a odporuje zjištění správce daně uvedené v kontrolní

zprávě o tom, že žalobce od roku 2005 žádných příjmů z pronájmu nedosáhl. Ostatně to netvrdí ani žalobce v žalobě, protože pouze uvádí, že započal s pronájmem nemovitosti, avšak neuvádí nic o tom, že by z pronájmu plynul jakýkoli příjem. Toto tvrzení však odporuje zjištěním o charakteru domu, který v době kontroly měl charakter domu určeného pro bydlení a nebyly v něm provedeny žádné stavební úpravy, které by svědčily o tom, že dům byl pronajat k podnikání. V průběhu řízení nebylo zjištěno a není ani v žalobě tvrzeno, že dům byl pronajat pro účely bydlení.

Uplatnění výdajů souvisejících s konkrétní nemovitostí předpokládá dosažení příjmů. Nepostačuje úmysl vlastníka, že budovu bude užívat k nájmu nebytových prostor a stejně tak není z hlediska předpisů daňového práva významná okolnost, že nemovitost byla k pronájmu nebytových prostor nabízena. Žalobní tvrzení o tom, že nemovitost je od roku 2005 využívána k pronájmu nebytových prostor nemá oporu ve spise, naopak odporuje zjištění učiněnému správcem daně o tom, že pro nájem jako nebytových prostor dům využit nebyl, v katastru nemovitostí je stále evidován jako objekt bydlení, při místním šetření nebyly shledány žádné stavební úpravy a nedošlo ani k rekolaudaci domu či jeho části na bytové prostory.

Listiny vyjmenované na straně 4 žaloby vztahující se ke smlouvě o pronájmu z roku 2011 následující měsíc po uzavření vypovězené smlouvy o smlouvě budoucí a listiny související s provozem THE PUB byly finančními orgány správně zhodnoceny, jestliže bylo učiněno zjištění o tom, že tyto listiny neprokazují, že dosáhl příjem z nájmu domu. Smlouva o budoucí smlouvě nájemní nebyla nikdy realizována, stavební úpravy nebytových prostor na zařízení THE PUB rovněž nebyly provedeny, což bylo shledáno při místním šetření.

Žalobní tvrzení o tom, že prve uvedené smlouvy měly být uzavřeny tak, aby provozovna byla přizpůsobena právě konceptu THE PUB, nemá oporu v těchto listinách. V obou těchto smlouvách se uvažuje s provozem restaurace s kuchyní a zázemím, neuvádí se, že provoz má být přizpůsoben právě konceptu THE PUB. Provádění stavebních úprav obě smlouvy vylučují, předpokládá se pouze obvyklá údržba, opravy přesahující opotřebení v porovnání s počátečním stavem převzetí nemovitosti se požaduje projednat s pronajímatelem pronajaté prostory, po skončení nájmu se předpokládá uvést objekt do stavu předešlého před vznikem nájemního poměru. Z žádné z těchto smluv nevyplývá, že náklady spojené s užitím nebytových prostor jako THE PUB měl nést pronajímatel.

Argumentuje-li žalobce, že nemovitosti v roce 2005 nabízel k pronájmu, pak pro posouzení věci je rozhodné, že nemovitosti projaty nebyly a žalobci z nich neplynul žádný příjem. Pouhá nabídka nemovitostí k pronájmu nepostačuje, aby daňový subjekt mohl uplatnit výdaje spojené s danou nemovitostí jako výdaje daňové proti neexistujícímu příjmu.

V roce 2009 a 2010 žádná nájemní smlouva uzavřena nebyla, smlouva s R. P. je datována 2.5.2011 a ke zrušení dohody došlo 28.6.2011, přičemž stalo se tak na žádost nájemce, kdy závazky ze smlouvy vyplývající zanikly dnem podpisu dohody o zrušení smlouvy o nájmu, kdy smluvní strany si ujednaly, že jsou povinny vzájemně vrátit si přijatá plnění. Ze smlouvy uzavřené v roce 2011 tudíž žádný příjem neplynul, nezbývá než zopakovat, že smlouva o budoucí nájemní smlouvě nebyla realizována vůbec a žádný příjem tudíž též nepřinesla.

Žalobce byl dne 3.7.2013 seznámen s výsledky kontrolního zjištění a způsobem hodnocení důkazů. Současně se žalobci dostalo poučení o možnosti podat vyjádření a navrhnout doplnění výsledků kontrolního zjištění ve stanovené lhůtě. Žalobce reagoval

podáním datovaným dne 17.1.2013, avšak žádné důkazní prostředky nepředložil. Proto byl výzvou z 21.2.2013 vyzván k předložení důkazních prostředků, přičemž v této výzvě se výslovně uvádí, že jedná se o smlouvy od roku 2005 do současnosti. Žalobce však na základě této výzvy předložil výlučně písemnosti uvedené v předchozí pasáži rozsudku. Jestliže se ve výzvě uvádí, že je na žalobci předložit listiny týkající se nájmu nebytových prostor od roku 2005, pak nelze přisvědčit žalobnímu tvrzení o tom, že žalobce neměl vědomost o tom, že může nabízet důkazy předcházející kontrolovaným zdaňovacím obdobím. Nutno poznamenat, že z odůvodnění výzvy vyplývá, že je jí reagováno na žalobcovo vyjádření o tom, že má k dispozici smlouvy týkající se pronájmu konkrétní nemovitosti a tyto smlouvy je připraven kdykoli předložit.

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce ve svých daňových přiznáních od roku 2005 do roku 2011 neuvedl žádné příjmy z pronájmu této nemovitosti. K tomu, je-li žalobce odpovědný za počínání nájemců, je třeba uvést, že žalobce předložil jedinou smlouvu o nájmu z roku 2011, smlouva o smlouvě budoucí se nerealizovala. Pro věc je však rozhodné, že náklady související s nemovitostí, například hrazení energií, úroků z úvěru, pojistné, případně náklady na opravy lze podle § 9 zákona o daních z příjmů uplatnit výlučně tehdy, plynul-li vlastníku nemovitosti příjem z pronájmu. V souzené věci však v kontrolovaných zdaňovacích obdobích a obdobích předcházejících žalobce žádného příjmu z pronájmu nemovitosti nedosáhl.

Důkaz ve formě místního šetření byl pro účely zjištění zdanění příjmu z pronájmu nemovitosti hodnocen správně. Správce daně při místním šetření shledal, že dům kolaudovaný pro bytové účely nedoznal žádných stavebních změn ve smyslu provozovny restauračního typu s kuchyní a zázemím. Tento důkaz byl hodnocen v souvislosti se smlouvou o pronájmu z roku 2011 a smlouvou o budoucí smlouvě nájemní z roku 2009, přičemž obě tyto smlouvy vylučovaly možnost jakýchkoli podstatných změn předmětu nájmu. Současně se předpokládalo uvést předmět nájmu po ukončení nájemní smlouvy v předešlý stav. Žalobní tvrzení proto obsahu těchto smluv neodpovídá a nezbývá než zopakovat, že pro posouzení věci z hlediska podmínek stanovených § 9 zákona o daních z příjmů je významné, že žalobce žádné příjmy z pronájmu nemovitostí neměl. Proti žádnému příjmu nemohl tudíž uplatnit daňové výdaje, protože takovými výdaji jsou pouze ty výdaje, které mají souvislost s příjmem z pronájmu, na jehož dosažení, zajištění a udržení byly vynaloženy. To se však v souzené věci nestalo.

Na tom, co bylo uvedeno o možnosti uplatnit výdaje vynaložené na nemovitost jako výdaje daňové, nemění nic ani okolnost, že žalobce nebyl úspěšný v dalších pokusech o pronájem nebytových prostor a nabízí dům s pozemkem k prodeji.

Prokazování skutečností uvedených v daňovém přiznání je na daňovém subjektu. Na žalobci proto bylo prokázat, že mu plynul příjem z pronájmu domu. To však žalobce neprokázal a v podstatě to uvádí na straně 5 žaloby v souvislosti s tím, že neodpovídá za počínání svých smluvních partnerů. Listiny, které žalobce předložil, neprokazují, že nemovitosti byly v kontrolovaných zdaňovacích obdobích ani v předchozích letech pronajímány a žalobci z nich žádný příjem neplynul. Předpokládá-li ustanovení § 9 odst. 3 zákona uplatnit výdaje související s danou nemovitostí jako výdaje daňové, jejich vynaložení na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, pak výdaje žalobcem vynaložené právě v zájmu dosažení příjmu z pronájmu vynaloženy nebyly, jestliže žalobce žádného příjmu nedosáhl. Proto výdaje vynaložené na danou nemovitost nemají charakter daňového výdaje a byly uplatněny v rozporu s § 9 odst. 3 zákona.

Žalobce byl vyzván k tomu, aby listiny prokazující žalobcovo tvrzení uvedené v jeho vyjádření ke kontrolnímu zjištění prokázal důkazy konkretizovanými ve výzvě z 21.2.2013, a to od roku 2005. Je-li důkazní břemeno na žalobci, pak na něm bylo, aby příslušné důkazní prostředky nabídl a jestliže tak neučinil, nemůže jít žalobcova nečinnost k tíži správce daně a nelze tudíž úspěšně argumentovat tím, že to byl správce daně, který měl žalobce dále opakovaně vyzývat k předložení listin v zájmu prokázání jím uvedených údajů v daňovém přiznání. Nutno poznamenat, že údaj o nulovém příjmu z pronájmu domu žalobcem zpochybněn není.

Žalobní bod o tom, že náhrada hotových výdajů insolvenčního správce nepředstavuje jeho příjem, nemá opodstatnění. Žalobce působí jako insolvenční správce. Proto má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů podle předpisů o insolvenci. Podle § 38 insolvenčního zákona se odměna a náhrada hotových výdajů insolvenčního správce hradí z majetkové podstaty. Není-li dostatek prostředků, je úhrada takových nároků na státu. Co se rozumí hotovými výdaji, plyne z § 7 odst. 1 a 2 vyhl. č. 313/2007 Sb. novelizovaném znění. Náhrada hotových výdajů v souvislosti s řízeními uvedenými v žalobě byla žalobci uhrazena a byla hrazena právě z majetkové podstaty, nikoli z finančních prostředků žalobce. Vyplacená odměna insolvenčního správce i náhrada hotových výdajů představují příjem žalobce podřaditelný ustanovení § 7 odst. 2 písm. d) zákona o daních z příjmů. Při výpočtu dílčího základu daně lze uplatnit daňově uznatelné výdaje, kterými je třeba rozumět výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Z daňových přiznání je zřejmé, že žalobce výdaje uplatnil procentem z příjmů.

Žalobce úsudek o tom, že hotové výdaje nejsou příjmem ani výdajem podle zákona o daních z příjmů opírá o předpisy upravující insolvenci. Náhrada hotových výdajů podle těchto předpisů je sice vynakládána z prostředků jednotlivých dlužníků, avšak náhrada těchto hotových výdajů je hrazena insolvenčnímu správci, který sám náklady odpovídající náhradě hotových výdajů ze svých prostředků nevynaložil. Již z toho důvodu je úhrada hotových výdajů příjmem insolvenčního správce.

Žalobce do příjmů nezahrnul odměnu a náhradu hotových výdajů ve věci konkurzu I. H. Odměna insolvenčního správce představuje příjem podléhající zdanění podle zákona o daních z příjmů a se zřetelem k tomu, co bylo uvedeno v předchozí pasáži rozsudku, do příjmů je zapotřebí zahrnout též náhradu hotových výdajů souvisejících s tímto řízením, jestliže tato náhrada byla žalobci zaplacená, přičemž ten nenesl tyto náklady z vlastních prostředků, ale dělo se tak z majetkové podstaty úpadce.

V záležitosti konkurzu úpadce VOD Všemyslice činí náhrada hotových výdajů 3.000 Kč. Tato částka byla opět vynaložena při správě majetkové podstaty a z ní uhrazena, následně poukázána žalobci současně s jeho odměnou. Stala se tudíž žalobcovým příjmem a takovým způsobem se měla promítnout do příjmů a následně do daňového základu. Z hlediska předpisů o konkurzu a vyrovnání jde o výdaj úpadce, nicméně byla-li náhrada takového výdaje žalobci uhrazena, představuje jeho příjem.

Stejná argumentace byla uplatněna ohledně náhrady hotových výdajů konkurzního správce ve věci konkurzu úpadce Glavprojekt. I v tomto případě byly hotové výdaje doložené usnesením konkurzního soudu, hrazeny z majetkové podstaty úpadce, nicméně žalobci jako konkurznímu správci byly tyto výdaje uhrazeny a představují jeho příjem. Ten pak podléhá zdanění za podmínek stanovených zákonem o daních z příjmů.

Jestliže byla žalobci uhrazena soudem přiznaná náhrada hotových výdajů konkurzního správce úpadce UNO VIVA TRADING, nelze souhlasit s názorem žalobce, že takto přijatá částka nepředstavuje příjem daňového subjektu. I tyto hotové výdaje byly uhrazeny z majetkové podstaty úpadce a žalobci vyplaceny, a tudíž na žalobci bylo, zahrnout takto přijaté plnění do příjmů.

Soud proto uzavřel, že příjmy žalobce odpovídající hodnotě hotových výdajů označených dlužníků a úpadců hrazených z jejich majetkové podstaty jsou žalobcovým příjmem ve smyslu § 7 odst. 2 písm. d) zákona o daních z příjmů. Takto dosažený příjem podléhá zdanění, přičemž při výpočtu dílčího daňového základu nic nebrání uplatnění daňových výdajů.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 3. prosince 2014

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Soukupová